

udgifter paa Grund af Forholdene have medført en kolossal Gæld og en kolossal Stigning af Skattebyrden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at i Stedet for at blive ved at yde Byen Havnelaan paa Havnelaan stod man sig bedre ved — og at Byen stod sig bedre ved — om det var saaledes, at man kunde give den, i hvert Fald i nogle Aar, et forholdsvis stort Statstilskud. Jeg har eksempelvis nævnt disse enkelte Byer, men det samme gælder adskillige Landkommuner, navnlig i den vestlige Del af Jylland, hvor man, det maa indrømmes, har meget store Byrder i Forhold til den Skatteevne, der er. Selv om jeg derfor erkender, at det ikke bliver nogen Behagelighed at fordele Tilskuddet, mener jeg dog, at man vil kunne gøre mere Nytte med de 300,000 Kr. paa de Steder, hvor der virkelig trænges, end ved at blive ved, saaledes som man nu efter Reglerne skal det, at strø de 1½ Mill. Kr. ud.

Det er disse Betragtninger, jeg har fundet Anledning til at gøre med Hensyn til det, der er Hovedspørgsmaalet, nemlig Nedsættelsen af Statstilskuddet. Jeg tror, at denne Bestemmelse hører hjemme paa denne Lov, og at det er forsvarligt at gaa til en saadan Nedsættelse som den, der er foreslaaet af Sparekommissionen. Jeg beklager, at man saa at sige fra alle Sider har taget Afstand derfra, men jeg drister mig til at haabe paa, at naar det Udvalg, som antagelig kommer til at behandle Sagen, faar Lejlighed til at se de Oplysninger, hvoraf jeg har benyttet mig, og i øvrigt drøfte Sagen, vil det naa til Erkendelse af, at man hellere skal have de 1,2 Mill. Kr. mindre Skat for Statens Vedkommende og saa undvære dem rundt om i Kommunerne.

Jeg skal ikke komme videre ind paa de Enkeltheder, der her ere fremdragne. Jeg haaber, at det ikke vil blive misforstaaet, men det er jo mere Spørgsmaal, som vi ogsaa, i hvert Fald til Dels, have drøftet i Fjor. Jeg har allerede omtalt en Udtalelse af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Cristiansen), som jeg, naar jeg tager den paa den mildeste Maade, gaar ud fra var en spøgefuld Vending. Maa jeg yderligere i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem om Muligheden for at indføre en Formueskat til Kommunen — en Udtalelse, der fik Tilslutning fra det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) — sige, at jeg vist allerede i Fjor havde Lejlighed til at sige, at jeg i og for sig ansaa det for ret heldigt, om man ogsaa kunde faa en Formueskat til Kommunerne, og jeg udtaler min Glæde over, at dette Spørgsmaal

atter i Aar er blevet fremdraget. Det kan jo være, at der kunde naas noget i saa Henseende. Men jeg skal ikke nægte, at naar den kommunale Skattekommission, som fremdeles arbejder, og hvor — det bør man vel gaa ud fra — de Mænd, der arbejder med størst Interesse i kommunale Sager, have haft Sæde, ikke have dristet sig til at forlade det Grundlag, som er givet i Loven af 1903 med Hensyn til den personlige Kommuneskat, men blot har foreslaaet visse Rettelser deri, saa vilde det efter min Mening være noget dristigt, om Ministeren vilde komme og, maa jeg sige, bessermachen. Hvis man fra dette Tings Side ønsker det, skulle vi i Ministeriet være villige til i hvert Fald at forsøge at lave et Forslag i saa Henseende. Jeg erkender, at en saadan Skat løser en hel Del Vanskeligheder, navnlig ogsaa de Vanskeligheder, som, det erkender jeg, ligge i, at man i § 7 i Forslaget — ikke fra Regeringens Side, men i Folketinget; jeg har, om end med nogen Reservation, givet det min Tilslutning — har indsat Bestemmelser, hvorefter Beskatningen af fast Ejendom skal foretages paa den Maade, at der skal regnes med mindst 4 pCt. Indtægt. Saadanne Vanskeligheder kommer man ud over. Men paa den anden Side maa man være klar over, at den Formue, der er anbragt i fast Ejendom, og som ikke giver noget Overskud enten, fordi Ejendommen, hvis det er en Landejendom, bliver daarlig dreven — den paagældende Ejer har maaske ikke Raad til at drive den godt — eller, fordi Ejeren, hvis det er en Købstad-ejendom, ikke kan faa sine Lejligheder lejet ud, vil blive beskattet uden Hensyn til Indtægten. Ganske vist komme vi ud over saadanne Vanskeligheder, men vi komme ud over dem paa den Maade, at vi, jeg kunde fristes til at sige, naa noget mere i Retning af at faa Skat af den Formue, der er anbragt i fast Ejendom uden virkelig at give nogen Indtægt, end der efter Forslaget kan naas selv med den i Folketinget indsatte Bestemmelse. Som sagt, jeg skal være villig til at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Undersøgelse, hvis det til den Tid maatte ønskes, men jeg skal ikke nægte, at naar den kommunale Skattekommission ikke har taget det op, i alt Fald ikke saaledes at det har fundet Udtryk i Betænkningen, har jeg nogen Tvivl om, at det virkelig kan naas, og jeg er tilbøjelig til at sige, som jeg sagde i Fjor: Skal vi ikke hellere rette paa de Mangler, der er, og se Tiden noget an, inden vi gaa til noget saa nyt og uprøvet som dette med en Formueskat ogsaa til Kommunerne.